

DE STER

No. 3 MAART 1966

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OP DE OMSLAG:

*Het tempelplein
met de tabernakel op
de achtergrond*

66e JAARGANG

Nr 3

INHOUD:	Blz.
Onze profeet spreekt	67
Conferentiesprokkels	70
De vraag van de maand	73
Korte mededeling	75
Genealogie	76
De tempeldiensten	78
God doet nooit voor ons wat wij zelf kunnen doen	79
De grootste tragedie	81
Het jeugdwerk	87
Zonnehoek	89
Gebeurtenissen in de Zending en Hollandse Ring	91
De betekenis van waardigheid	96

Redacteur: DALE R. CURTIS, President der Nederlandse Zending
Amersfoortsestraatweg 214, Huizen (N.H.)

Assistent: A. D. JONGKEES
Melvill van Carnbeelaan 54, Driebergen

Correspondent voor de Hollandse Ring: H. Gaster, Hanenburglaan 18, Den Haag.

*"De Ster" van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 2,50 PER HALF JAAR, f 5,— PER JAAR
GIRONUMMER 240615 - T.N.V. NEDERLANDSE ZENDING
AMERSFOORTSESTRAATWEG 214 - HUIZEN N.H

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

ONZE PROFEET SPREEKT

WIE ZOEKT GIJ?

door President David O. McKay

Mijn geliefde broeders en zusters: Nu wij het einde van deze Conferentie naderen, hoop ik dat de leer en het leven van de Meester u allen schoner, noodzakelijker en vcor het menselijk geluk doelmatiger voorkomen dan ooit tevoren. Nooit heb ik onwrikbaarder in de vervolmaking van de mensheid als eindresultaat van haar plaatsing hier op aarde geloofd. Ik aanvaard met mijn gehele ziel Jezus Christus als de verpersoonlijking van menselijke volmaaktheid, als God geopenbaard in het vlees, als de Heiland en Verlosser der mensen. Daar ik Hem aanneem als mijn Verlosser, mijn Heer en Heiland, neem ik ook Zijn evangelie aan als het plan van zaligheid, als de enige volmaakte weg naar menselijk geluk en vrede. Er is geen beginsel, door Hem geleerd, dat, naar het mij toeschijnt, voor de groei, de ontwikkeling en het geluk van de mens niet doelmatig zou zijn. Elk van Zijn leringen raakt, naar het mij voorkomt, de ware levensfilosofie. Ik aanvaard ze van ganser harte en bid dat allen die deze grote conferentie bijwoonden, hetzij als sprekers, hetzij als hoorders, tot deze zelfde gedachte zullen zijn gekomen. Laten

wij zo ernstig streven Hem te vertegenwoordigen of te volgen, dat onze geest eeuwig jong kan zijn. Indien gedachten ons fysiek beïnvloeden, zou het dan niet zo kunnen zijn, dat eeuwige waarheden aan de eeuwige aard van de geest binnen in ons, appelleren? In de avond van Zijn verraad zeide de Zaligmaker: "En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, den enigen waarachtigen God, en Jezus Christus, Dien Gij gezonden hebt." (Joh. 17 : 3) En hoe kunnen wij Zijn leer leren kennen? "Zo iemand wil Deszelfs wil doen, die zal van deze leer bekennen, of zij uit God is, dan of Ik van Mijzelf spreek." (Ibid. 7 : 17.)

De wijsheid komt door inspanning. Alles dat goed is, vergt inspanning. Wat de moeite waard is te hebben, vraagt fysieke en geestelijke inspanning. "Bidt, en u zal gegeven worden; zoekt, en gij zult vinden; klopt, en u zal open gedaan worden." (Matth. 7 : 7.) U moet dus zoeken; u moet kloppen, maar zonde verspert u de weg: die is naast u, verlokt en verleidt u. U behoeft zich niet in te spannen. Het is als met de reclameplaten die u aansporen te drin-

ken, en te roken; als met de aanbiedingen, die u over de televisie en de radio bereiken en het verleidelijke pakje dat u in de hand wordt gedrukt. Het kwaad zoekt u en het vereist kracht en inspanning het te bestrijden. Maar waarheid en wijsheid kunnen alleen door zoeken, door gebed en door inspanning worden verkregen.

Wij kunnen tegenover onszelf, onze geliefden en onze vrienden niet eerlijk zijn, indien wij ons niet voornemen meer over deze grote waarheid, waarvan in deze conferentie werd getuigd, te leren kennen. De geest binnenin ons getuigt, dat waarheid in deze vermoeide wereld aanwezig is.

"Wat zoekt gij?" waren de eerste woorden die Christus tot enkelen van Zijn Twaalven sprak, of tot sommigen, die het later zouden worden. "Meester, waar woont Gij?"

Hij zeide niet hier of daar, doch "Komt en ziet." (Joh. 1 : 38, 39.) En zij gingen die dag met Hem en brachten de rest van de middag in Zijn gezelschap door.

Nu vraag ik de jeugd van deze tijd: "Wie zoekt gij?" Wilt gij uw jeugd behouden? Hebt de Heer uw God dan lief met geheel uw hart en verstand en ziel. En hoewel het lichaam eenmaal zal zijn afgeleefd en in verval geraakt, als een oud huis, zal uw geest nog jeugdig zijn, zo jong als dat kleine kind dat misschien in dat vervallen huis woont, want welbeschouwd is uw lichaam niet meer dan het huis, waarin u woont. Zelfs wan-

neer uw hart ophoudt te kloppen en uw ogen zich sluiten en u niet meer op uw omgeving reageert, zal die nog jonge geest naar hem terugkeren, die u tot uw ideaal hebt gekozen. Dan zal waarlijk worden aangetoond dat:

"De sterren zullen verdwijnen, de zon zelf

Van ouderdom zal verflauwen en de natuur

In jaren zal verzinken.

Doch gij, in onsterfelijke jeugd, zult bloeien,

Ongedeerd temidden van de strijd der elementen,

Van de ondergang van de stof en de botsing

Der werelden."

(Joseph Addison, *Cato*, 5de acte, 1e scene.)

Nu is het einde van deze conferentie nabij. Onze verwachtingen, onze hoop, onze gebeden, dat zij opbouwend en inspirerend mocht wezen, zijn in vervulling gegaan en daarvoor zijn wij onze Vader in de Hemel dankbaar. Ons hart is waarlijk van dankbaarheid vervuld, dat de Heer een ieder die het woord heeft gevoerd zodanig heeft geleid, dat zijn woorden hun oorsprong vonden bij onze Vader. Terwijl wij naar onze verschillende woningen terugkeren, laten wij dan de goede gevoelens, die in ons zijn opgewekt, in daden omzetten. Wij mogen niet toelaten dat de goede voornemens uit onze gedachten verdwijnen. Laten wij be-

sluiten dat van nu af aan wij mensen zullen zijn van hoger en standvastiger karakter, ons meer bewust van onze eigen zwakheden, milder en liefderijker gestemd jegens de gebreken van anderen. Laten wij heengaan met het besluit vriendelijker echtgenoten, bedachtzamer huisvrouwen te zijn, een beter voorbeeld voor onze kinderen, vaster besloten dat wij in onze gezinnen een voorproefje van de hemel op aarde zullen hebben.

Koestert in uw hart het getuigenis van de waarheid; maakt het zo vast en onwankelbaar als de vaste sterren aan de hemel. Dat in het hart van iedereen en in al onze gezinnen de ware Geest van Christus, onze Verlosser moge komen, Wiens inspirerende leiding werkelijkheid is; ik weer dat. Moge de hemel ons helpen waardige idealen en nobele aspiraties te koesteren. Wat onze vreugden of smarten ook mogen zijn, laten wij ons steeds herinneren dat hetgeen wij vurig verlangen bepaalt wat wij werkelijk zijn. Het hangt van de wijze waarop wij ons edel streven denken te verwezenlijken af, of wij op onze levensweg zullen mislukken of het van God gegeven oogmerk zullen bereiken.

En tenslotte: laten wij ons land en de idealen van ons land getrouw zijn. Omstreeks drie duizend jaar geleden zeide een profeet dat dit land (Amerika-Vert.) een land is dat boven alle andere landen is uitverkoren (zie 1 Nephi 2 : 20) en zo is het. En de grondwet van de Verenigde Staten, zoals die door onze vaders werd

gegeven, is de werkelijke regering, onder welke de mensen hun vrije wil kunnen uitoefenen en hun persoonlijke initiatieven kunnen nemen.

Laten wij ondermijnende invloeden, welke ook, tegengaan, die ons van onze persoonlijke vrijheid willen beroven of van deze regering een dictator in plaats van een dieenaar van het volk willen maken. God zegene u, ambtenaren en leiders van de Kerk. Moge de liefde van de Verlosser in ieders hart zijn, hetgeen betekent dat die liefde in dienstbetoon aan elkander tot uitdrukking komt. God zegene deze broederen, de Algemene Autoriteiten, met meerdere gezondheid en sterkte om hun taak in de gehele wereld voort te zetten. Ik weet dat God leeft, dat Zijn Zoon Jezus Christus de Heiland der wereld is en dat hemelse wezens aan de Profeet Joseph Smith het evangelie van Jezus Christus terugbrachten, zoals Hij het in het Midden des Tijds verkondigde.

Ik geef u dit getuigenis, nu wij deze namiddag uiteen gaan en bid de zegeningen des Heren op een ieder van u, dat de invloed van de priesterschapsquorums, van de hulporganisaties en van de zendelingen van nu af aan doeltreffender dan ooit tevoren zullen zijn om de oprechten van hart in de gehele wereld er toe te brengen zich in gebed tot God te wenden en zij de macht mogen verwerven zichzelf te regeren en te leven naar de Geest. In de naam van Jezus Christus. Amen.

CONFERENTIESPROKKELS

(Gedeelten uit toespraken, door Algemene Autoriteiten gehouden tijdens de Algemene Conferentie in oktober 1965 te Salt Lake City.)

LeGrand Richards

DE BEHOEFTE AAN EEN PROFEET

"... Toen ik overwoog wat ik in deze conferentie zou zeggen, dacht ik aan een artikel dat ik korte tijd geleden in een van onze nationale tijdschriften las en dat door de hoofdredacteur onder de titel "De slag om de Bijbel" was geschreven.

Het gehele artikel was gewijd aan de mislukking van de kerken om te doen wat de kerken van deze tijd behoren te doen. Ik zal u drie gedeelten daaruit voorlezen:

"Overal waar men gaat, voelt men op godsdienstig gebied een zekere rusteloosheid. De grote kerkgenootschappen, lange tijd rustig, zijn nu plotseling in beroering gekomen. Vele protestantse voorgangers geloven dat de kerk, zoals zij nu is, niet lang zal leven."

Denk eens aan! Ik dacht ook aan hetgeen Brother Benson, die juist uit Europa is teruggekeerd, ons vertelde, namelijk dat in dat land maar drie percent van de mensen naar de kerk gaan. Wat een gebrek aan geloof!

Ik dacht ook aan de woorden van Paulus, toen hij zeide dat er gevaarlijke tijden zouden komen: "En weet dit, dat in de laatste dagen ontstaan zullen zware tijden. Want de mensen zullen zijn lief-

hebbers van zichzelf, geldgierig, laatlunkend, hovaardig, lasteraars, den ouderen ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig..." (2 Tim. 3 : 1, 2.)

Ik vroeg mij af: "Wat is daartegen te doen?? Ik ben tot de conclusie gekomen dat er maar één middel is en dat is de stem van een levende profeet. Ik dank God dat wij in een levende profeet geloven, die ons in deze laatste dagen leidt. Er zijn vele weldenkende mensen in de wereld vandaag die geloven dat wij de stem van een profeet nodig hebben. Ik herinner mij, toen ik als zendeling in het zuiden was, dat er een artikel in de krant verscheen over een conferentie van Methodisten, waar de bisschop over de alarmerende toestanden in de kerken sprak. Hij spoorde de kerken en alle mensen van alle geloofsrichtingen aan tot deelname aan een kruistocht om de beschaving van een morele ondergang te redden. De bisschop voegde er aan toe: "Nimmer was in de geschiedenis van de natie de betugelende stem van een profeet van God meer nodig dan in deze tijd." (27 nov. 1936.)

Een ander artikel verscheen in een Engelse krant, kort voor dat,

waarin de eerwaarde James A. Sutherland over de behoefte aan een profeet sprak. Ik zal u voorlezen wat hij zeide: "Wij erkennen allen dat iets gedaan moet worden, want op dit ogenblik zijn we aan een belofte gebonden. Waar onze aardse vaders struikelen, drijven onze mensen weg en zij sterven. Wij mogen niet vergeten, dat wanneer blinden de blinden leiden, beiden gevaar lopen in de gracht te vallen. Van een dictator kan geen sprake zijn. *Wat dunkt u van een profeet?*

"Een profeet kan zichzelf niet aanstellen. Dat moet goed in gedachte worden gehouden. Hij wordt ook niet door zijn mensen gekozen. Altijd wordt hij door de Hemel gezonden. Ik verheug mij in de gedachte dat hij de gewoonte heeft om op de juiste tijd te verschijnen. Dit zo zijnde, ben ik geneigd te geloven, dat onze profeet zeker voor ons bezig is zich gereed te maken. Laten wij dat niet vergeten; hoop en bid om zijn komst, zoals wij zullen doen. De mensen hebben van oudsher de gewoonte de ware profeet met stenen te ontvangen. Wij behoeven ons niet te verbazen als zulk een ouderwetse verwelkoming de profeet van onze tijd ten deel valt. Niemand kan zeggen wanneer zulk een profeet komt, maar dat wij hem nodig hebben, is buiten kijf." (18 nov. 1930.)

"Nog een ander artikel verscheen in de *Atlanta Journal* in het zuiden. Bisschop Warren A. Candler van de Methodisten kerk werd daarin aangehaald. Hij sprak over de decadente toestand van de

christelijke wereld en zeide: "De gehele wereld, speciaal ons eigen land, heeft een herleving van de echte godsdienst nodig." Na over die behoefte gesproken te hebben, zeide hij: "Wij hebben de terugkeer van profeten nodig, die door God gezonden zijn."

"... Het is de zending, het voorrecht en de taak van de Heiligen der laatste Dagen de gehele wereld getuigenis te geven dat de God des hemels in onze tijd een profeet heeft geroepen die het herstelde evangelie van Zijn Zoon Jezus Christus moest verspreiden. Het is onze verantwoordelijkheid die boodschap uit te dragen.

Vandaag is ook gesproken over deze woorden van Paulus: "En Hij gezonden zal hebben Jezus Christus, Die u tevoren gepredikt is; Welken de hemel moet ontvangen tot de tijden der wederoprichting aller dingen, die God gesproken heeft door den mond van al Zijn heilige profeten van alle eeuw." (Hand. 3 : 20, 21.)

Nu vraag ik u en ik vraag het ook de wereld: Hoe kan er een wederoprichting zijn van alle dingen, die door de mond van alle heilige profeten van alle eeuw gesproken werden, zonder een levende profeet op aarde, aan wie zulk een herstelling door de machten des hemels kan worden opgedragen, wyl geen enkele man zichzelf kan zenden, geen man zichzelf als een profeet van God kan aanstellen? Hij moet door onze Vader in de hemel geroepen en gezonden worden.

Le Grand Richards
Lid van de Raad der Twaalven

Thomas S. Monson

ZOEK DAN JEZUS

"... Wij allen houden van de geschiedenis van Abraham en Izak. Uiterst zwaar moet het voor Abraham zijn geweest om, in gehoorzaamheid aan Gods gebod, zijn geliefde Izak naar het land Moria te brengen en hem daar als een brandoffer aan te bieden... Hoe heerlijk moeten de woorden hem niet in zijn oren hebben geklonken, die God tot hem sprak: "Strek uw hand niet uit aan den jongen, en doe hem niets! Want nu weet Ik, dat gij Godvrezende zijt, en uw zoon, uw enige, van Mij niet hebt onthouden." (Gen. 22 : 12.)

Toen God het lijden van Zijn Eniggeboren Zoon aanschouwde en getuige was van Zijn doodstrijd, kwam daar geen stem uit de hemel om het leven van Jezus te sparen. Er was geen ram in het struikgewas om als plaatsvervangend offer te dienen. "Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn Eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe." (Joh. 3 : 16.)

Door alle eeuwen heen is de boodschap, die door Jezus werd gebracht, steeds dezelfde geweest. Tot Petrus zeide Hij: "Volg Mij..." (Matth. 4 : 19.) Filippus hoorde hetzelfde (Joh. 1 : 43.) Tot de Leviet, die daar zat om belasting te innen, werd eveneens gezegd "Volg Mij" (Matth. 9:9.) En tot u en tot mij zal dezelfde uitnodiging worden gericht, als wij maar willen luisteren: "Volg Mij." Maar hoe zullen wij Hem volgen, als wij Hem niet eerst gevonden hebben? En hoe zullen wij Hem vinden, als wij Hem niet eerst zoeken? Waar en hoe moeten wij met dit zoeken naar Jezus beginnen?

Sommigen hebben geprobeerd deze vragen te beantwoorden door zich tot afgoden te keren, anderen door reukwerken te branden of kaarsen te ontsteken. In het verleden slo ten grote menigten zich bij de kruistochten aan, denkende dat wanneer het Heilige Land op de ongelovigen kon worden veroverd, zij Christus in hun leven wel zouden vinden. Welk een misrekening. Duizenden kwamen om. Vele anderen beginen gruwelijke

misdaden in naam van het christendom. *Jezus wordt niet door kruistochten gevonden.* Weer anderen zochten Jezus in debatsvergaderingen, zoals tijdens het Concilie van Nicea in 325 na Chr. Daar verwierpen de gedelegeerden, gesteund door de Romeinse keizer Constantijn, het begrip van een persoonlijk God en van een persoonlijke Zoon, de twee afzonderlijke en verheerlijkte Wezens uit de Schrift. De geloofsbelijdenis van Nicea, het "onbegrijpelijk mysterie", de auteurs waarvan daar zo trots op schenen te zijn, juist omdat het onbegrijpelijk was, stelden voor de God van liefde en voor Jezus van het Nieuwe Tes-

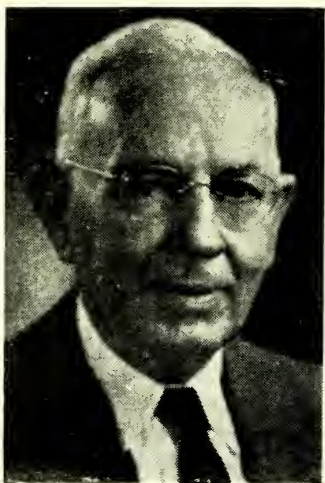
tament een onstoffelijke abstractie in de plaats. Het resultaat was hopeloze verwarring en dwaling. *Jezus wordt niet in debatsvergaderingen gevonden...* "Het enige middel om Jezus te vinden is altijd hetzelfde geweest en zal altijd hetzelfde zijn: *het ernstige en oprechte gebed van een nederig en rein hart.*

De profeet Jeremia zeide: "... En gij zult Mij zoeken en vinden, wanneer gij naar Mij zult vragen met uw ganse hart." (Jer. 29 : 13.)

Thomas S. Monson

Lid van

de Raad der Twaalven

DE VRAAG

van de maand

beantwoord door

JOSEPH FIELDING SMITH,

President
van de Raad der Twaalven

Raadgever
in het Eerste Presidentschap

★

Israël, Jood en „Gentile” *

VRAAG: "In de Schrift komen wij herhaaldelijk de namen Israël, Jood en "Gentile" tegen. Wilt u zo goed zijn deze termen te verklaren? Omvat de naam "Gentile"

ook de nakomelingen van Kaïn?"

ANTWOORD: De naam Israël werd door de Here aan Jakob, de zoon van Izak, gegeven. Wij vin-

den dit vermeld in Genesis hoofdstuk 32, verzen 24-30: "Doch Jakob bleef alleen over; en een man worstelde met hem, totdat de dageraad opging.

"En toen Hij zag, dat Hij hem niet overmocht, roerde Hij het gewricht zijner heup aan, zodat het gewricht van Jakobs heup verwrongen werd, als Hij met hem worstelde.

"En Hij zeide: Laat Mij gaan, want de dageraad is opgegaan. Maar hij zeide: Ik zal U niet laten gaan, tenzij dat Gij mij zegent. "En Hij zeide tot hem: Hoe is uw naam? En hij zeide: Jakob.

"Toen zeide Hij: Uw naam zal voortaan niet Jakob heten, maar Israël; want gij hebt u vorstelijk gedragen met God en met de mensen, en hebt overmocht.

"En Jakob vraagde, en zeide: Geef toch Uw naam te kennen. En Hij zeide: Waarom is het, dat gij naar Mijn naam vraagt? En Hij zegende hem aldaar.

"En Jakob noemde den naam dier plaats Pniël: Want, zeide hij, ik heb God gezien van aangezicht tot aangezicht, en mijn ziel is gered geweest."

Op deze wijze ontstond de naam Israël en werd van die tijd af de naam van de afstammelingen van Jakob.

De naam Jood of Joden wordt zeer algemeen aan de Israëlieten gegeven, die tijdgenoten van de Verlosser waren. Het was de nationale naam voor alle Israëlieten geworden, die toen binnen de

grenzen van Palestina woonden. Paulus bijvoorbeeld werd een Jood genoemd, hoewel hij zelf zegt dat hij een afstammeling van Benjamin was.

De nakomelingen van Jakob waren sedert de tijd van hun verblijf in Egypte bekend als Israëlieten.

Deze naam, door God aan Jakob gegeven, zoals wij hebben gelezen, is tot op deze dag blijven bestaan.

De naam "Gentile" werd door de Joden aan de mensen in vreemde landen gegeven en dat is nu nog zo. De uitdrukking "Jood of Gentile" is zeer gewoon en met het laatste worden zeer algemeen de meeste niet-Israëlietische volken bedoeld, behalve de afstammelingen van Kaïn. Deze naam wordt in de Schrift vaak genoemd en wordt op alle blanke inwoners van Europa en het westelijk halfmond toegepast.

In de dagen van Petrus en de andere apostelen van ouds werden de inwoners van Europa en een gedeelte van Azië over het algemeen "Gentiles" genoemd. Toen de Zaligmaker van Zijn discipelen afscheid nam, zond Hij hen eerst naar de Joden en hun medeafstammelingen van Abraham om hen te onderrichten en te bekeren, doch de apostelen dachten dat hun zending alleen de verstrooide schapen van het huis Israëls betrof. Paulus en zijn metgezellen bepaalden zich op hun zendingsreizen tot de Joden, die in Klein-Azië verspreid woonden. Toen zij gestenigd, vervolgd en anderszins kwalijk behandeld werden, zeide

Paulus tot zijn metgezellen: "...wij keren ons tot de heidenen" (Hand. 13 : 46). Aldus werd de tijd der heidenen, voor zo ver Paulus en zijn medewerkers betreft, ingeluid. Verder lezen wij van Petrus, die meende dat het evangelie uitsluitend voor de Joden was bestemd. De Here moest hem een les leren en hem overtuigen dat het evangelie ook voor de "Gentiles" was, door hem een visioen van onreine vogels en andere dieren te brengen en tot Petrus te zeggen dat hij slachten en eten moest. Hij antwoordde: Geenszins Heere! want ik heb nooit gegeten iets, dat gemeen of onrein was."

"En een stem geschidde wederom ten tweeden male tot hem: Hetgeen God gereinigt heeft, zult gij niet gemeen maken". Dit visioen werd herhaald en Petrus werd overtuigd dat het evangelie even goed voor de "Gentiles" was be-

stemd als voor de Joden. (Hand. 10 : 9 e.v.).

Zo keerde Paulus, nadat hij gestenigd en uit de Joodse synagogen verdreven was, zich eveneens tot de "Gentiles". Wij zien ook dat in die bedeling de Joden het evangelie het eerst moesten horen, maar toen zij de boodschap verwierpen, gebod de Heer de apostelen zich tot de "Gentiles" te wenden. In deze bedeling komen de "Gentiles" het eerst aan de beurt, en wanneer zij weigeren, zal het aan de Joden worden verkondigd.

Voor verdere inlichtingen verwijs ik u naar het titelblad van het Boek van Mormon, eerste paragraaf.

*) Gentile (spreek uit: "Dsjenteil"), onvertaald gelaten; de naam niet-Jood geeft de betekenis niet juist weer, zoals uit dit artikel wel blijkt.

De Statenvertaling geeft voor "Gentiles" "heidenen". (Vert.)

KORTE MEDEDELING

Zuster W. van Ginkel, wonende in Lodi, 714 North Church Street, California, richtte zich tot mij met een verzoek, dat ik hier m.h.o. op de plaatsruimte verkort weergeef. Mrs. Lilian Jensen, 743 South Church Street, Lodi, California, lid van de Kerk, vraagt een Nederlands meisje als hulp in de huishouding. Hoewel zij haar leven in een rolstoel slijt, kan ze alles zelf doen, wat haar persoonlijk betreft. Zij zorgt voor verzekering en voor alles dat betaald moet

worden. Gelegenheid tot volgen van schoolonderwijs desgewenst niet uitgesloten. Zakgeld \$ 100,— per maand.

Nadere inlichtingen t.b.v. in Nederland wonende meisjes worden zo nodig door mij verstrekt.

Gegadigden in de V.S., die de Ster lezen, kunnen zich tot zr. Van Ginkel wenden.

A. D. Jongkees

Melvill v. Carnbeelaan 54

Driebergen

GENEALOGIE

Welkom in de geestenwereld

Op de Utrechtse conferentie zag ik de film over het Mormoonse paviljoen op de wereldtentoonstelling. Door een bepaald gedeelte was ik diep ontroerd. Dat was namelijk toen een oude man in de geestenwereld aankwam en daar hartelijk ontvangen werd door al zijn familieleden, die hem voorgegaan waren. En het gaf me een warm voor gevoel van de vreugde, die ik eenmaal smaken zal, als ik in de geestenwereld aankom. Ik behoor helemaal niet tot het sentimentele type, dat over mijn doden van eeuwen her kan spreken als over mijn "geliefde doden". Lief worden ze je pas als je het werk voor hen gedaan hebt. Dan ga je je verbonden met hen voelen. Als je over geliefde doden spreekt kun je daar alleen maar die doden mee bedoelen, die je levend gekend hebt, en die je ook werkelijk lief waren. Veel leden denken dan

ook dat je alleen maar hoeft te werken voor dat soort doden. Als ze dan het werk voor ouders, grootouders en eventueel ooms en tantes gedaan hebben, denken ze dat ze klaar zijn.

Soms zelfs hoor ik: moet ik voor dié mensen werken? Zij hebben hen dan bij 't leven gekend en hielden helemaal niet van hen om hun slechte eigenschappen, of omdat ze veel verdriet door hen ondervonden hebben. En werpen zich zo onbewust op als rechters over deze mensen, vergetende dat niet wij het oordeel hebben, maar alleen Jezus Christus.

Wij zullen állen de kans moeten geven tot verlossing, of ze het aan willen nemen is hun eigen zaak. De vrije wil van de mens is een van de meest essentiële dingen in het Evangelie. Ook vergeten zij, of ze beseffen het niet, dat onze verhoging en volmaking afhankelijk

is van hún verlossing door hen. "Zonder die volkomen keten wordt geen volheid toegemeten" zingen we altijd, waarschijnlijk zonder de wezenlijke diepe betekenis daarvan te doorgronden. Alleen wie in alle dingen getrouw is zal tot de Zonen en Dochteren behoren en medeërfgenaar zijn met Jezus Christus.

Wie werkelijk het innige verlangen heeft eenmaal weer in tegenwoordigheid van onze Hemelse Vader te leven, moet ernstig werken aan zichzelf én aan zijn doden. Als wij werkelijk heel ons hart open stellen daarvoor en met liefde offers van tijd, geld en zelfs nachtrust brengen, zullen we geestelijk andere mensen worden.

Op de conferentie in Almelo vergeleek br. Heijdemann, de districtspresident van Overijssel, de kerk met het lichaam van Christus. Paulus deed dit ook, maar br. Heydemann deed het op het biologische vlak. De diverse onderorganisaties vergeleek hij met belangrijke inwendige organen van het lichaam. En zo vergeleek hij het genealogische werk met de nieren. De nieren hebben een zeer belangrijke functie in het lichaam, namelijk om alle giftige stoffen uit het lichaam af te scheiden en zo het lichaam te zuiveren. En dit is een zeer treffende vergelijking, want al werkende voor onze do-

den, zuiveren we onze geest van alle eigenliefde en stellen ons open voor het "Licht der waarheid", dat ons helemaal zal vervullen en ons zeer veel doet begrijpen van de Goddelijke waarheden.

In L. en V. 88 : 125 staat "... bekleedt uzelf, als met een gewaad, met de mantel der naastenliefde, die de mantel van volmaaktheid en vrede is".

Het eerste gebod is God lief te hebben bovenal, en het tweede, daaraan gelijk, onze naasten lief te hebben als onszelf. Onze doden zijn ook onze naasten. Wie liefde op kan brengen voor doden, die hij nooit eerder gezien heeft, heeft ook de levenden lief, en hij zal zijn leven in dienst stellen van zijn naasten.

We hebben, als vanzelf, allemaal de behoefte om met allen, die ons lief zijn, prettig en gezellig te leven, en we zouden het allemaal graag goed hebben in wereldse zin. Maar Christus zegt tot degenen, die Hem volgen: "Zoekt eerst het Koninkrijk Gods en zijn gerechtigheid en alle andere dingen zullen u toegeworpen worden." Maar ook waarschuwt Hij, dat voor wie Hem volgen willen, dit gezapige leven voorbij is. "De Zoon des Mensen heeft niets, waar Hij Zijn hoofd nederlegge." Maar wat een geestelijke rijkdommen had en heeft Hij te schenken!

GEDACHTEN VAN ANDEREN

Een vriend is iemand die alles van u weet,
maar u desondanks toch liefheeft.

Improvement Era

DE TEMPELDIENSTEN

Tot nu toe komen er nog niet veel aanmeldingen voor de tempeldiensten binnen. Wij zouden u willen verzoeken spoedig uw opgave te doen. Zolang wij geen aantal weten kunnen wij geen definitieve prijs opgeven.

De diensten in de Londense tempel zijn veranderd. De reis er naar toe begint op 23 juli, terugkomst 29 juli. Ook wordt het geen vliegreis, maar een busreis tot Ostende en vandaar met de boot naar Dover en verder weer per bus. Het werd anders te duur.

De reiskosten komen op f 100,— per persoon bij een groep van 50 personen. Op f 110,— bij een groep van 40 personen.

Vóór 1 april moet het aantal deelnemers aan deze reis bekend zijn. De verblijfkosten te Edenbrook bedragen per persoon (exclusief de maaltijden) f 22,50 voor de gehele tijd. Op de dagen, dat er tempeldiensten gehouden worden, kunnen in de tempel twee maaltijden gebruikt worden à f 1,25 per maaltijd. Huur tempelkleding f 1,25.

De kosten voor de Zwitserse reis zijn, ondanks de verhoging der

spoortarieven, laag gehouden. De onkosten van de organisatie der reizen kan er alleen maar uitkomen als er een groot aantal leden meegaat.

Bij een groep van minder dan 25 is de prijs f 93,— per persoon, boven de 25 deelnemers f 78,— per persoon.

Voor beide reizen moet bij aanmelding f 10,— per persoon vooruitbetaald worden. Dit kan later van het reisgeld afgetrokken worden.

Voor de Ring kunt u dit storten op giro 18 82 53 ten name van C. van der Put, Thomsonlaan 4, Den Haag.

Voor de Zending op giro 90 37 67 ten name van J. Maandag-van Kooten, Thorbeckestraat 468, Wageningen.

Kinderen van 0 tot en met 3 jaar reizen gratis, mits ze op de schoot der ouders zitten, kinderen van 4 tot en met 9 jaar voor half geld. Vraagt een formulier voor aanmelding bij uw bisschop of gemeentepresident en zendt dit zo spoedig mogelijk aan ons op. Dit geldt ook voor die leden, die op eigen gelegenheid reizen.

God doet nooit voor ons wat wij zelf kunnen doen

Over dit onderwerp wil ik eens met u spreken. Het heeft meer dan één kant en daarom zal dit artikel op sommigen misschien de indruk maken, dat ik van de hak op de tak spring, doch welbeschouwd is dat niet zo, want alles in deze beschouwing houdt in zekker opzicht verband met elkaar.

U herinnert zich natuurlijk de geschiedenis van de opwekking van Lazarus. Wij lezen in Joh. 11 : 39 dat Jezus tot de omstanders zegt: "Neemt den steen weg." Wanneer het wonder van de opwekking is geschied, zegt Hij: "Ontbindt hem, en laat hem heengaan."

Natuurlijk had Jezus dit zelf ook kunnen doen; Hij had de steen op de een of andere wonderbare wijze kunnen doen verwijderen, maar Hij bepaalde zich strikt tot datgene, waarvoor Hij Zijn goddelijke macht behoefde.

Jezus vroeg ook: "Waar hebt gij Hem gelegd?" (Joh. 11 : 34.) Gods Zoon, Die wist dat Lazarus gestorven was, hoewel Hij mijlen ver van de dode verwijderd was, had de plaats waar deze zich bevond, gemakkelijk zelf kunnen vaststellen.

Uit deze gebeurtenis kunnen wij heel wat leren. In het simpele feit, dat Jezus zich naar de plaats van het graf liet brengen en door mensen de steen en de grafdoeken deed verwijderen, ligt voor ons een belangrijke les besloten, namelijk deze: Nimmer zal God voor

ons doen, wat wij zelf kunnen doen, *ongeacht of het handenarbeid dan wel hersenwerk is*. Natuurlijk is het waar, dat onze hersens lang niet alles kunnen bevatten, zelfs waar het om wetten van de laagste orde gaat, doch die toch zo ingewikkeld zijn, dat die alleen door de knapste deskundigen op het betrokken gebied — laat ons zeggen, dat van de ruimtevaart — gehanteerd kunnen worden, maar voor de gewone mens volkomen onbegrijpelijk zijn.

God heeft de normaal geschapen mens met zo veel verstand begiftigd, dat niet alles hem met de paplepel hoeft te worden ingegeven, al staat het dan niet zwart op wit. En nu denk ik hier aan het Woord van Wijsheid. In afdeling 89 van Leer en Verbonden worden enige dingen genoemd, waarvan onze Vader in de Hemel wil, dat wij die zullen mijden. Waarom? Omdat zij, gelijk de geleerden later hebben ontdekt, stoffen bevatten, die schadelijk voor de gezondheid zijn. Caffeïne is er een van. Coca cola wordt in afdeling 89 niet genoemd, hetgeen logisch is, want die drank bestond niet, toen in februari 1833 deze openbaring werd gegeven. Toch zijn er onder ons, die Gods Woord geheel en al ernstig nemen, dus ook het Woord van Wijsheid, maar op grond van het feit dat coca cola niet wordt genoemd, menen deze drank rustig te kunnen drinken. Zoals de

openbaring zegt, is het Gods wil dat wij tabak, alcohol, thee en koffie om de juist genoemde reden laten staan. Maar als wij nu vernemen, dat coca cola ook cafeïne bevat, zegt ons verstand dan niet, dat wij die drank evenmin moeten gebruiken? Wanneer wij weten wat coca cola voor soort drank is en toch zeggen: "Het staat nergens dat wij dat niet mogen drinken", praten wij tegen beter weten in en handelen niet verstandig. God openbaart nooit iets dat wij zelf, door gebruik van het verstand dat Hij ons heeft gegeven, te weten kunnen komen. Dat zou verspilling van goddelijke energie betekenen en verspilling is tegen de orde van Zijn koninkrijk. (Zie b.v. Joh. 6 : 12.)

Wat die coca cola verder nog betreft: Enige jaren geleden las ik een artikel van een vooraanstaand Amerikaans medicus over dit onderwerp. Hij noemde cafeïne als bestanddeel en zeide dat de vorm, waarin dit narcoticum in coca cola voorkomt, nog gevaarlijker is dan die, waarin het in koffie wordt aangetroffen.

"Ik acht het zelfs niet onmogelijk", zeide hij, "dat het gebruik van coca cola mede schuldig is aan het voorkomen van polio."

Deze dingen zijn openbaar gemaakt en kunnen dus worden geweten, maar wanneer wij daar geen acht op slaan of ze verwerpen omdat zij ons niet aanstaan, dan ontgaan ons de zegeningen, die God ons heeft beloofd. (L. en V. 130 : 20; lees ook blz. 8, 11de regel v.o. van de Ster van februari. jl.)

Wat zijn eigenlijk zegeningen? Ook een vraag, zult u zeggen. Toch zit aan die vraag iets meer vast, dan wij oppervlakkig denken. Zegeningen zijn in de eerste plaats natuurlijk de weldaden die God ons schenkt, wanneer wij Zijn wetten en geboden gehoorzamen, en *die op geen andere wijze kunnen worden verkregen!* En wel in een vorm en op een tijd, die Hij het beste voor ons acht. Maar er zijn ook zegeningen, die wij *onzelf* kunnen verwerven door een wijs gebruik van de attributen, ons door Hem bij de geboorte medegegeven, een gezond lichaam, een normaal verstand o.a.

Nemen wij bijvoorbeeld ons financieel beleid en in verband daarmee het betalen van onze tienden. Wij lezen in Maleachi 3 : 10: "Brengt al de tienden in het schathuis, opdat er spijs zij in Mijn huis, en beproeft Mij nu daarin, zegt de Heere der heirscharen, of Ik u dan niet opendoen zal de vensteren des hemels, en u zegen afgieten, zodat er geen schuren genoeg wezen zullen."

Hier worden ons zeer rijke zegeningen beloofd. God zegt niet: "Ik zal u zegenen", maar: Ik zal "u zegen afgieten". Overvloedig zullen die zegeningen zijn. Iedere trouwe tiendenbetaler zal de waarheid van deze belofte bevestigen. Deze zegeningen kunnen van stoffelijke of geestelijke aard zijn, of beide. Hoe dan ook: zij zullen overvloedig zijn. Van geestelijke aard zijn die zegeningen, die de huisvrouw noopt op een gegeven ogenblik te zeggen (en ik heb het meer dan eens een huismoeder

horen verkondigen): Ik begrijp er niets van; vroeger had ik de grootste moeite de eindjes aan elkander te knopen, maar nu wij de volle tiende betalen, houd ik over, terwijl mijn man toch niet meer verdient. Goddelijke inspiratie voor een beter inzicht in het voeren van het financieel beleid, welk inzicht niet op andere wijze verkregen had kunnen worden (ik begrijp het niet, enz.) Stoffelijke zegeningen kunnen verschillend zijn: onverwachte salarisverhoging, andere onverwachte verhoging van inkomsten. Het gaat goed; de zegeningen worden inderdaad "afgegoten". Maar nu dreigt een gevaar.

Het gevaar namelijk dat wij de middelen die ons ter beschikking staan, minder verstandig gaan gebruiken, dat wij ons uitgaven gaan veroorloven, die niet strikt nodig of zelfs overbodig zijn, zeggende: "Ons zijn overvloedige zegeningen beloofd, daar vertrouwen wij op". Als wij zo redeneren, verliezen wij dit uit het oog: God zal ons wel waarschuwen tegen het doen van onverstandige dingen, maar Hij zal ze nooit honoreren.

En de Heilige Geest zal nooit de plaats en het werk van ons gezond verstand overnemen, waar het verstand het zelf af kan. *A.D.J.*

DE GROOTSTE TRAGEDIE

door Mark E. Petersen

Lid van de Raad der Twaalven

Wij, Heiligen der Laatste Dagen, geloven in Jezus Christus van ganser harte en zonder voorbehoud. Hij is de Verlosser van de wereld, de Heiland van alle mensen. Hij is de Zoon van de Almachtige God. Hij is goddelijk.

Alle macht in hemel en op aarde werd Hem gegeven. Hij is de Schepper. Hij schiep deze planeet waarop wij wonen en alle andere hemellichamen.

Zoals de Schrift zegt: "Alle dingen zijn door Hetzelve gemaakt, en zonder Hetzelve is geen ding gemaakt, dat gemaakt is." (Joh. 1 : 3.)

Hij kwam op aarde en woonde onder de mensen, van wie sommigen Zijn heerlijkheid aan-

schouwden, de heerlijkheid van de Eniggeborene des Vaders, vol van genade en waarheid. Zijn verblijf in de sterfelijkheid ging met veel smart en lijden gepaard, doch de grootste tragedie van Zijn komst was dat de mensen in 't algemeen en meer in 't bijzonder hun leiders Hem niet erkenden of aanvaardden of dat niet wilden.

Zijn komst was niet onverwacht. Integendeel.

De mensen van die tijd zagen in spanning naar hun Messias uit, wiens komst duidelijk in de Schriften, die zij goed kenden, was voorzegd. Vooral waren de schriftgeleerden, de wetgeleerden, de hoge priesters en de geleerde leden van het Sanhedrin goed op

de hoogte. Zij wisten wat de profeten over de verwachte Zaligmaker hadden gezegd, maar deze eigengereide leiders waren zo van hun tradities doordrenkt, dat zij hetgeen zij wel moesten hebben geweten, niet wilden toegeven.

Zij waren op hun eigen positie zo naijverig, dat zij voor de nieuwe Koning van Israël geen plaats wilden inruimen. Hun jalouzie was zo diep en bitter, dat zij aan moord dachten. Zij besloten Hem te doden en bij menige gelegenheid trachtten zij Hem in de val te lokken. Tenslotte veroordeelden zij Hem op grond van valse getuigenissen en kruisigden zij Hem. Het was de grootste tragedie van hun leven.

Hun God kwam onder hen, maar zij wilden Hem niet ontvangen. Toen Hij Zijn ware identiteit te kennen gaf, zeiden zij dat Hij een godslasteraar was. Zij verkozen nu eenmaal niet Hem te vereenzelvigen met de Christus, die door de Schriften zo onmiskenbaar als zodanig werd aangeduid.

Laten wij in 't kort enige profetieën aanhalen, waardoor Hij door ieder onbevooroordeeld mens geïdentificeerd kon zijn.

Jesaja was de eerste, toen hij zeide: "... Ziet, een maagd zal zwanger worden, en zij zal een Zoon baren, en Zijn naam Immanuël heten." (Jes. 7 : 14.)

Gebeurde dit niet zoals de profeet had gezegd?

Werd deze geboorte de herders niet aankondigd, die die nacht hun kudde bewaakten, door de engelenschaar, die lofzangen zong? Werd dit ook niet door de wijzen

in het verre oosten herkend? En werd Herodes niet zo bang dat hij de kleine kinderen doodde, in de hoop dat de pasgeboren Koning daar bij zou zijn?

De Schrift is in haar beschrijving van de komst des Heren zo gedetailleerd, dat zij ook de vlucht naar Egypte, ter ontkoming aan Herodes' toorn, voorspelde, zoals zij ook de moord op de kleinen van Bethlehem door de koning noemde.

Voorts wordt gezegd dat Jezus in Nazareth zou opgroeien en dat Hij vele wonderen zou doen en in gelijkenissen spreken. Zijn triomfale intocht in Jeruzalem werd ook voorspeld: "Uw Koning zal u komen, rechtvaardig, en Hij is een Heiland; arm, en rijdende op een ezel, en op een veulen, een jong der ezelinnen." (Zach. 9 : 9.)

De Schrift vertelt ook van het ongeloof, waarmee de meeste mensen Hem zouden bejegenen en van de haat jegens Hem en zegt dat Hij zou worden geslagen, veracht en verworpen, dat Hij zou zijn een Man van smarten en verzocht in krankheid. Zij voorzegde het verraad van de Heiland en noemde de prijs: dertig zilverlingen en dat dit geld voor de aankoop van een akker eens pottenbakkers zou worden besteed.

Ook profeteerden de profeten dat de soldaten bij Zijn kruisiging zijn klederen onder elkander zouden verdelen en dat zijn beenderen niet gebroken zouden worden, maar dat Zijn lichaam zou worden doorstoken, zodat Zijn bloed als van een offerlam vergoten zou worden.

Al deze tekenen ter herkenning van de ware Messias waren in die dagen bekend. Jaren lang waren degenen, die de Schriften lazen, daarvan op de hoogte, doch zij negeerden ze. De Zaligmaker werd verworpen en de wereld viel terug in de vergetelheid van haar overleveringen.

Hoe groot de tragedie voor de mensen van die tijd ook was, wij die in deze tijd leven, lopen gevaar een gelijksoortige fout te begaan. De Heiland zal in grote heerlijkheid terugkeren en in de Heilige Schrift worden ook de tekenen genoemd, die aan deze gebeurtenis vooraf zullen gaan.

Deze tekenen worden ons in de Schrift even duidelijk gegeven als die van Zijn zending op aarde. Zij zijn onmiskenbaar. Zij zijn nu onder ons en kunnen geredelijk worden waargenomen.

Zal onze generatie ze onderkennen en zo verstandig zijn er acht op te slaan? Of zullen de tekenen van deze tijd genegeerd worden met alles wat zij inhouden, zoals dat met die van twee duizend jaar geleden gebeurde, toen de mensen hun Heer niet wilden kennen?

Laten wij eens een overzicht nemen van deze eigentijdse tekenen en ons herinneren dat er nog veel meer zijn dan de herhaaldelijk genoemde oorlogen en geruchten van oorlogen en de zeeën, die zich ver buiten hun grenzen zullen verheffen.

De vergadering van de Joden in Palestina is een van de markantste en voornaamste tekenen van deze tijd. De Here zeide door Jeremia: "... Ik zal hen wederbren-

gen in het land, dat Ik hun vaderen gegeven heb, en zij zullen het erfelijk bezitten.” (Jer. 30 : 3.) Jesaja zeide dat Palestina, na lange tijd een woestijn geweest te zijn, bestemd was in een vruchtbaar land te worden herschapen, met het oog op de terugkeer van de Joden naar hun vaderland. Zijn deze voorspellingen in vervulling gegaan?

Nu woont de natie Israël, met een bevolking van 2½ miljoen mensen, in het land, dat de Heer hun vaderen had geschonken. Het is een directe vervulling van profetie. Het is een teken van 's Heren naderende komst.

Met hun komst is het land tot nieuw leven gewekt. Palestina is tegenwoordig een vruchtbaar land. Wij, hier in Engeland, weten hoe vruchtbaar, want wij krijgen er sinaasappelen, grapefruit en andere produkten vandaan, die ook naar andere landen worden verscheept. De *London Times* schreef de 15de augustus '65 dat Israël contracten voor de bouw van dertig nieuwe vrachtschepen had afgesloten, ter vergroting van de reeds grote en welvarende koopvaardijvloot om de landbouwprodukten van die kleine natie te kunnen exporteren. Het land bloeit als een roos en vervult aldus mede een profetie. Maar er is nog een teken dat in nauw verband daarmee staat en dat volgens Jesaja aan Palestina's herwonnen vruchtbaarheid voorafgaat.

Een heilig boek zou vóór die tijd verschijnen, dat voor de wereld nieuw zou zijn en van een gevallen natie vertellen, die plotseling werd

vernietigd, een boek dat in de laatste dagen een geleerde zou worden aangeboden, die het zou verwerpen, doch dat gegeven zou worden aan een die niet geleerd was en door wie het aan de wereld zou worden gegeven.

Jesaja zeide dat het boek van zulk geestelijk belang zou zijn, dat velen zich daardoor zouden verheugen in de Heilige Israëls. "En te dien dage zullen de doven horen de woorden des Boeks; en de ogen der blinden, zijnde uit de donkerheid en uit de duisternis, zullen zien." (Jes. 29 : 18.) Het zal oorzaak zijn dat. "de zachtmoedigen zullen vreugde op vreugde hebben in den Heere..." (Ibid. 29 : 19.) Ezechiël sprak van hetzelfde boek en zeide dat het de heilige kroniek is van de afstammelingen van Jozef, die naar Egypte werd gebracht, en dat het als een schriftuurlijk boek naast de Bijbel zou staan. (Ezech. 37.)

Waar is dat boek? Het is een van de tekenen der tijden. Niet alleen dat de profeten zijn verschijning voorzagen, maar Jesaja geeft ook de tijd nog aan, waarin het zou worden gepubliceerd. Die tijdsbepaling hield verband met het tijdperk waarin Palestina weer vruchtbaar zou zijn. Jesaja zeide dat het boek eerst zou komen, en voegde er daarna aan toe: "Is het niet om een klein weinig, dat de Libanon in een vruchtbaar veld zal veranderd worden, en het vruchtbare veld voor een woud geacht zal worden?" (Jes. 29 : 17.) De aangegeven tijd is voorbij. Dit boek vol nieuwe schriftuur moet nu verschenen zijn, anders was

Jesaja geen waar profeet, want Palestina is wederom vruchtbaar. Waar is dat boek?

Laten wij nog een ander teken nader bezien. De apostel Petrus verkondigde dat vóór de tweede komst van Christus er een herstelling of wederoprichting van alle dingen op godsdienstig gebied zou zijn, wat dan ook. "...die God gesproken heeft door den mond van al Zijn heilige profeten van alle eeuw." (Hand. 3 : 21.) Een nieuwe openbaring van God was voor de laatste dagen beloofd, die het volledige evangelie aan de mensheid zou terugbrengen.

De Schrift zegt ons dat deze herstelling met hemelse manifestaties gepaard zou gaan, waaronder de bediening van engelen. De profeet zeide dat een van deze engelen uit de hemel moest komen in de laatste dagen en het eeuwige evangelie naar de aarde terug zou brengen, opdat het opnieuw aan iedere natie, taal en volk zou worden gepredikt.

Zijn komst houdt verband met de nieuwe Schrift, die door Jesaja en Ezechiël werd genoemd. Is deze engel gekomen? Is het boek verkrijgbaar?

Als onderdeel van deze herstelling zou, zoals de profeet zeide, Elia weder naar de aarde moeten komen, kort voor de grote en vreselijke dag des Heren, volgens een andere openbaring van deze tijd uit de hemel. Kwam Elia met een opdracht in onze tijd? Wat was het doel van zijn komst?

Geloven wij de profeten?

Is de Bijbel waar?

Indien Elia is gekomen, naar wie ging hij en waar was dat?

Wie zagen hem?

Wie spraken met hem en wanneer? Zijn verschijning in deze tijd wordt als een van de tekenen van de nabije komst van de Heer gegeven.

De profeet Daniël kende deze gebeurtenissen ook. Hij voorspelde dat God in de laatste dagen Zijn koninkrijk nogmaals op de aarde zou oprichten, ditmaal om nimmer meer vernietigd of aan een ander volk gegeven te worden.

Is deze profetie in vervulling gegaan?

Is Gods koninkrijk in deze tijd opnieuw op aarde gevestigd?

Indien wel, houdt dit verband met de wederoprichting van alle dingen, die door de profeten van ouds werden geopenbaard, zoals de apostel Petrus zeide?

Hoe zou het anders kunnen zijn? Deze geïnspireerde mannen spraken over hetzelfde: Gods voorbereidingen voor de tweede komst van Christus.

Waar is dat van Godswege opgerichte koninkrijk van deze tijd?

Jesaja vertelt zelfs waar wij het zullen vinden. Hij zeide dat God in de laatste dagen Zijn Koninkrijk in de toppen der bergen zou vestigen en dat daar, op een hoge plaats, een tempel zou worden gebouwd, die boven de heuvelen verheven zou zijn en dat mensen van alle naties daarheen zullen gaan. In welke bergstreek heeft God Zijn tempel opgericht, toen Hij Zijn laterdaags koninkrijk bouwde? Zie er naar uit; het is een van de tekenen der tijden.

Zullen wij, die in deze tijd leven, deze tekenen ziende, ze willen aanvaarden, of zullen wij ze, geestelijk en stoffelijk tragisch genoeg, verwerpen en een tragedie beleven als 2000 jaar geleden werd beleefd?

Zullen de wonderen van onze zogenaamde verlichte eeuw ons blind maken voor de geprofeteerde gebeurtenissen of ons tot de overtuiging brengen dat zij onwerkelijk zijn of niets dan verdichtfels en bijgeloof, zoals sommigen al zeggen? Zal de mensheid haar Heer nogmaals verloochenen?

Wij, Heiligen der Laatste Dagen, getuigen dat deze belangrijke tekenen, die de nabije tweede komst van Christus aankondigen, gegeven zijn en door iedere belangstellende kunnen worden onderzocht. De materiële herstelling van Palestina is een feit dat door niemand kan worden ontkend. Het is een stuk geschiedenis van deze tijd.

Het boek, dat aan de hernieuwde vruchtbaarheid van het Heilige Land vooraf moest gaan, is ook werkelijkheid en is gepubliceerd. Het is het Boek van Mormon, de Heilige Schrift van het oude Amerika. Het heeft zijn plaats naast de Bijbel ingenomen, zoals Ezechiël zeide dat gebeuren zou. Laat niemand het belachelijk maken of vragen of er wel iets goeds kan komen uit Nazareth. Het boek is waar; het is hier en kan door iedereen worden gelezen.

Elia is voor de tweede maal verschenen en de resultaten van zijn werk kunnen alom worden gezien en onderzocht. De Schrift zegt dat het doel van zijn zending was het

hart van het tegenwoordige geslacht tot zijn voorvaderen te keren. Dit is gedaan door een in de gehele wereld bestaande belangstelling in voorouders in een mate als nooit eerder bekend.

Heden ten dage zijn er vele genealogische bibliotheken en verenigingen in verschillende delen van de wereld, en letterlijk miljoenen mensen van uiteenlopende geloofsrichtingen sporen hun voorouders op, van wie velen niet weten waarom. Elk van hen is een direct bewijs van de tegenwoordige bediening van Elia.

De profetie van Daniël is ook in vervulling gegaan.

Gods koninkrijk is in het midden van de grootste bergketen op aarde gevestigd, met zijn hoofdkwartier bijna een mijl boven de zeespiegel, in Salt Lake City.

De Tempel, die in de Schrift werd voorzien, is nu gebouwd en is dagelijks in gebruik. Het koninkrijk Gods is op aarde wederom opgericht.

De tijd van de wederoprichting van alle dingen, door de profeten van ouds geopenbaard, is nu gekomen, zoals door Petrus werd voorspeld.

De Kerk van Jezus Christus is met haar volledige organisatie hersteld, met aan 't hoofd profeten en apostelen die, zoals Paulus verklaarde, het fundament van de Kerk vormen, met Christus zelf als de uiterste Hoeksteen.

Aanvaarding van deze duidelijke tekenen der tijden kan de mensheid in deze dagen van wijd verbreid ongelooft tot God terugbrengen. Hun verwerping kan een tragedie tot gevolg hebben als die van twee duizend jaar geleden.

Wij leven weliswaar in een wonderbare eeuw van intellectuele en wetenschappelijke ontwikkeling, maar ook dit is een van de tekenen der tijden en staft de profetiën waarvan wij hebben gesproken, in plaats van ze te verdoezelen.

Laten wij onze positie niet misverstaan. Laten wij niet denken dat onze eigen wijsheid zo groot is, dat wij Gods werk kunnen negeren. Zo waarlijk als wij in een ruimte-eeuw leven en raketten in een baan om de aarde kunnen brengen, zo waarlijk zullen de in de Schrift aangekondigde gebeurtenissen plaats grijpen.

Het grootste wonder van deze tijd is niet dat wij een ruimteschip foto's van de planeet Mars kunnen laten maken, maar het grootste wonder is dat God in onze tijd heeft gesproken en aan een man in deze tijd is verschenen en door hem werd gezien, gehoord en begrepen. Hij heeft het evangelie in volledig detail hersteld. Dit heeft Hij gedaan ter voorbereiding van de glorieijke wederkomst van onze Heer en Heiland Jezus Christus, in Wiens heilige naam wij dit geven als onze plechtige getuigenis. Amen.

HET JEUGDWERK

MET KRIJT DOET U WONDEREN

(uit de „Millennial Star" door Eileen R. Dunyon)

De lerares stond voor de klas en probeerde de les te geven. De kinderen waren rusteloos, luidruchtig, soms zelfs een beetje sarcastisch in hun antwoorden op haar vragen. Daar zij een goede lerares was, besefte zij dat hier iets aan gedaan moest worden. Zij nam een stuk krijt ter hand en begon op het bord te tekenen.

Alsof het krijt een toverstaf was, werd het opeens stil en gretige blauwe en bruine ogen waren op het bord gericht, gevangen door de bewegingen van haar hand, terwijl de tekeningen meer vorm kregen. Haar les was uit het Nieuwe Testament en haar vingers hielden het onhandige krijt vast en tekenden de vijf kleine broden en twee visjes, waarmede Jezus de menigte voedde. Zij verwachtte dat de kinderen zouden lachen of grapjes zouden maken om haar tekeningen. Maar geen geluid werd gehoord. Alle ogen waren op het bord gericht. De klas werd geboeid toen de geschiedenis zich gelijktijdig voor hun ogen en oren ontvouwde.

William E. Barrett, een zeer succesrijke leraar en vice-president van de Brigham Young Universiteit, zeide eenmaal: "Ik heb nooit een goed leraar gekend die niet regelmatig een bord gebruikte." Toch voelen de meeste jeugdwerkleraressen zich met dit hulp-

middel niet op hun gemak omdat zij niet kunnen tekenen. Dat mag nooit een bezwaar zijn, want kinderen zijn niet kritisch. Zij aanvaardden de tekeningen als verheldering van de les en verwachten geen kunstscheppingen. Tekenen op het bord kan eenvoudig en gemakkelijk worden opgezet, wanneer een paar grondvormen worden geleerd, thuis worden beoefend en dan in de klas op het bord worden gezet.

De grondvormen zijn: een rechthoek , een driehoek , een cirkel , een cilinder en een vierkant . Met die figuren kan alles geschetst worden. Teken een bijbelse figuur door een driehoek te tekenen en zet een cirkel als hoofd daar bovenop: .

Maak een huis door een vierkant te tekenen en een driehoek er bovenop als dak, zo: . Teken de vogel die door Noach werd losgelaten door een cirkel te tekenen die het lichaam voorstelt, een kleinere cirkel voor de kop en een driehoek voor de staart: .

Maak een verjaarstaart door een korte cilinder te tekenen en zet er rechte lijntjes op, die de kaarsen voorstellen . Teken een vis met een kleine driehoek voor de staart en een grotere driehoek, gecombineerd met een halve cirkel voor het hoofd en het lichaam: . Bijna elke geschiedenis

kan op het bord vlug en eenvoudig worden geïllustreerd, maar het vraagt enige voorbereiding.

De tekeningen moeten thuis vooraf worden bedacht en beoefend om de les tot een succes te maken. De tekeningetjes zijn suggesties om als basis te gebruiken voor nog andere. Hier volgen enige eenvoudige regels voor het tekenen voor de klas, die tot het succes van uw les kunnen bijdragen:

1. Teken altijd terwijl de klas toekijkt. Dat maakt de les levend voor hen.

2. Teken vlug, verval niet in details, schets net genoeg lijnen om de bedoeling duidelijk te maken.

3. Blijf over de les praten terwijl u tekent; niet eerst tekenen en dan praten. Bijvoorbeeld: "De zon scheen helder op het meer van Galilea. Deze cirkel is de zon. Deze lijntjes zijn de zonnestralen. Nu tekenen we een paar golvende lijnen die het water van het meer voorstellen. Deze figuurtjes stellen de mensen voor die naar Jezus waren toe gegaan om Hem te horen prediken..."

4. Wanneer u een groep wilt uitbeelden, maak dan eerst een plan hoe u de figuren zult opstellen. Wanneer u figuren tekent, die niet met elkaar in verband staan, begin dan links bovenaan het bord en ga dan op ordelijke wijze naar beneden, anders maakt uw bord een rommelige indruk, wanneer u klaar bent.

5. Wanneer u op het bord tekent, stap dan dikwijls terug, opdat de kinderen kunnen zien wat u tekent. Probeer zo veel mogelijk terzijde van het bord te staan in

plaats van er voor.

6. Als uw krijt krast, breek het dan.

7. Breek een stuk krijt en gebruik de zijkant om brede rechte lijnen te trekken, die gemakkelijk gezien kunnen worden.

Indien u geen schoolbord tot uw beschikking hebt, kunt u er gemakkelijk een maken. Neem een stuk zwaar hardboard of iets anders met een stevig oppervlak van minstens 60 x 90 cm. In iedere verfwinkel kunt u zwarte verf kopen, die voor schoolborden geschikt is. Breng er twee lagen verf op; de tweede natuurlijk nadat de eerste goed droog is en uw bord is klaar voor gebruik. Zet het bord op de tafel of tegen de muur of anders zal een van de kinderen het graag voor u vasthouden, terwijl u tekent.

Een eenvoudige ezel is ook niet moeilijk aan te komen.

Als u les geeft aan Lihoma's of Wegbaners, geef ieder kind dan 'n vel papier en een potlood. Laat ze dan de grondvormen tekenen, waarbij u het op het bord voor doet.

Aangezien er twee dagen in april zijn, dat geen les wordt gegeven, (omdat die tijd bestemd is voor het Jeugdwerkgezinsuur), zult u misschien bijbelse geschiedenissen willen vertellen en tekenen. Kies een of andere geschiedenis uit uw lessen uit en ga na hoe u die zult illustreren terwijl u vertelt. Maak gebruik van de hier gegeven suggesties. Denk er alstublieft wel om, dat het Jeugdwerk ons leert dat geen figuur zal worden getekend, die de Zaligmaker voorstelt.

ZONNEHOEK

JACOB EN EZAU

(Genesis 25)

Rebekka en Izak hadden een heel gelukkig huwelijk. Zij hadden een gezellig tehuis, niettegenstaande zij in een tent woonden. Spoedig kregen zij een tweeling, allebei jongens, en ze noemden hen Ezau en Jakob. Toen Ezau een man geworden was, was zijn hele lichaam bedekt met haar. Hij was een jager en zorgde er voor dat het gezin heerlijk hertevlees kreeg. Jakob fokte schapen en hij had vele kudden. Hij woonde, evenals zijn ouders, in een tent.

Izak hield van Ezau, omdat hij zo goed kon jagen en om het lekkere wildbraad, dat hij mee naar huis bracht. Rebekka hield meer van Jakob dan van Ezau. Zij herinnerde zich, dat de Heer haar, vóórdát de jongens geboren waren, had gezegd, dat zij een tweeling zou krijgen, en dat zij de vaders van twee grote volkeren zouden worden. Maar, had de Heer gezegd: "De oudste zal de jongste dienen." Hier moest Rebekka

steeds aan denken en zij geloofde, dat Jakob eens een groot man zou worden en meer de gunst van de Heer zou genieten dan Ezau.

Misschien heeft Rebekka dit wel aan Jakob verteld, want hij wilde Ezau's eerstgeboorterecht hebben. In die dagen erfde de oudste zoon het leiderschap van de vader in de familie, wanneer de vader stierf. Dit noemde men het eerstgeboorterecht.

Op zekere dag kwam Ezau uit het veld terug, hongerig en zeer vermoeid. Hij was zó uitgeput, dat hij bang was, dat hij zou sterven. Toen hij thuiskwam zag hij Jakob met een pot gekookte groenten, die men linzesoep noemde. "Ik bid u, laat mij toch van die soep eten," zei hij tot Jakob, "want ik ben zó uitgeput".

Jakob zeide: "Verkoop mij op deze dag uw eerstgeboorterecht" en Ezau antwoordde: "Ik sta op het punt om te sterven. Wat moet ik dan nog met mijn eerstgeboorte-

recht doen?" En hij verkocht zijn geboorterecht aan Jakob. Toen gaf Jakob Ezau het voedsel, dat hij opat en waarvan hij helemaal opknapte. Maar Ezau had zijn geboorterecht veracht.

Toen Izak oud was, werd hij blind. Als hij zijn zonen bij zich riep, kon hij hen niet zien en daarom betastte hij hun armen. Hij wist dan wie Ezau was, omdat diens armen ruw en harig waren, terwijl Jakob's huid zacht was.

Toen hij merkte, dat de dood nabij was, wilde Izak zijn zonen zegenen. Hij riep Ezau, de eerstgeborene van de twee en vroeg om her-tevlees, terwijl hij Ezau beloofde, dat deze een zegening zou ontvangen, wanneer hij terugkeerde.

Rebekka had het gesprek tussen Ezau en zijn vader afgeluisterd en zij was bang, dat Izak de zegening van het geboorterecht aan Ezau zou geven, die dit recht had veracht en het aan Jakob had verkocht. Zij dacht ook aan de belofte, die de Heer vóór de geboorte van de tweeling had gegeven, nl. dat de oudste, Ezau, de jongste, Jakob, zou dienen.

Om verwarring te voorkomen, welke zou kunnen ontstaan, als

haar blinde echtgenoot de zegening van het eerstgeboorterecht aan de verkeerde zoon gaf, riep zij Jakob bij zich en vertelde hem van zijn vaders plannen. Zij liet hem enkele van Ezau's kleren aantrekken en hing hem een geitevel om, zodat zijn handen net zo ruw en harig zouden aanvoelen als die van Ezau. Toen liet ze Jakob enige smakelijke spijzen naar Izak brengen, die wachtte op het wildbraad van Ezau.

Nadat Izak het voedsel had gegeten, dat Jakob hem uit zijn moeders keuken had gebracht, riep hij Jakob bij zich, betastte de met geitenhaar bedekte handen van de jongen en daar hij dacht, dat het Ezau was, gaf hij hem zijn geboorterechtzegening. Dat is precies als onze patriarchale zegening van vandaag.

Toen Ezau met zijn wildbraad thuiskwam, gaf Izak hem ook een zegening, maar die van Jakob was de grootste. Ezau werd erg jaloers op Jakob, omdat hij zowel het eerstgeboorterecht als de grootste zegening gekregen had en hij begon hem te haten. Zijn woede werd zó groot, dat hij besloot zijn broeder te doden.

GEDACHTEN VAN ANDEREN

De waarschijnlijkheid dat de oorsprong van het leven aan toeval is te danken, is te vergelijken met de waarschijnlijkheid, dat uit een explosie in een drukkerij een onverkort woordenboek tevoorschijn komt.

Edwin Conklin

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING en de hollandse ring

GEDOOPT IN DE ZENDING

AMERSFOORT

Hollander, Adriaan; 18 februari 1966

Plug-Dijkkamp, Egberdina Wilhelmina; 3 maart 1966

Slot, Trijntje; 6 februari 1966

APELDOORN

Huijsman, Johannes; 4 februari 1966

Huijsman-Venema, Hendrika; 4 februari 1966

Huijsman, Maria Martijndje; 4 februari 1966

Huijsman, Johannes Jacobus; 4 februari 1966

BRUSSEL

van Aarden-Grimonpont, Marie Therese; 11 februari 1966

van Aarden, Maria Elisabeth Anna; 11 februari 1966

van Aarden, Godelieve Yvonne; 11 februari 1966

van Aarden, Marcel Jan; 11 februari 1966

ENSCHEDE

Stijkel, Jan; 18 februari 1966

Stijkel-Miedema, Hendrikje; 18 februari 1966

GRONINGEN

Seif-Tijssens, Jannij; 19 november 1965

GEDOOPT IN DE RING

AMSTERDAM

de Jong-Breidenbach, Elizabeth Berber; 18 februari 1966

DEN HAAG

de Ridder, Geertruida Pieterella; 10 februari 1966

den Hertog, Marinus; 10 februari 1966

LEIDEN

Jansen-Bertford, van Valkenburg, Adeline; 10 februari 1966

van Schaik-de la Haye, Maria Hubertina Josephine; 26 februari 1966

VERHOGING IN HET PRIESTERSCHAP

ANTWERPEN

van Steerteghem, Hans Egbert Ludwig; 30 januari 1966 tot priester

van Gogh, Theodoor Aloys Maria; 24 september 1965 tot ouderling

DEN HAAG

Bos, Carlo Leopold Jan; 5 december 1965 tot ouderling
Veeris, Abraham Henry Pitt; 9 januari 1966 tot diaken

EINDHOVEN

Geerings, Adrianus Leonardus; 2 januari 1966 tot diaken
van der Vlis, Robert Jan; 23 januari 1966 tot diaken

ZEIST

van Beek, Wouter Eildert Albert; 13 februari 1966 tot ouderling

INGEZEGEND

DEN HAAG

Brinkman, Loeki Margaretha; 9 januari 1966

EINDHOVEN

Stoffels, Johannes Lambertus Adolf; 2 januari 1966
Stoffels, Hubertus Aloysius Rudolf; 2 januari 1966
Verhoeven, Carolina Lucy; 2 januari 1966

MAASTRICHT

Best, Mary Ellen; 6 februari 1966

UTRECHT

Dijkwel, Charles Cornelis; 6 februari 1966

OVERLEDEN

ANTWERPEN

Deleu, Romanie Julie; 9 januari 1966

ZEIST

van der Does, Willem Jan Pieter; 3 februari 1966
Sonnega-Briegleb, Louisa Marie Ghislaine Ida; 5 februari 1966

GEHUWD

UTRECHT

Stolp, Poul Jan en Roerhorst, Belia; 3 januari 1966

OVERGEPLAATST

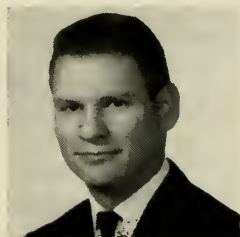
Staples, Larry; van Zendingskantoor naar Zuid Zone
Klomp, Gerald; van Arnhem naar Zendingskantoor
Barrett, Bruce; van Utrecht naar Zuid Zone
Comrie, Victor; van Zendingsschool naar Antwerpen
de Wet, Gerard; van Zendingsschool naar Brussel
Huffaker, James; van Zendingskantoor naar Den Helder

Wohler, Eddy; van Brussel naar Antwerpen
van Domburg, Johannes; van Den Helder naar Amsterdam
Draper, Duane; van Apeldoorn naar Amsterdam
Roos, Gerard; van Brussel naar Eindhoven
Kunz, Dwight; van Enschede naar Eindhoven
Terburg, Henry, van Eindhoven naar Enschede
Meyer, Earl; van Amsterdam naar Eindhoven
Dalebout, Michael; van Groningen naar Gouda
Copinga, Hyo; van Gouda naar Groningen
Themmen, Michael; van Amsterdam naar Den Haag
Jackson, Richard; van Antwerpen naar Gent
Langeveld, Charles; van Antwerpen naar Gent
Knudsen, Blair; van Gent naar Mechelen
van Beekum, John; van Mechelen naar Amsterdam
Hill, David; van Leiden naar Apeldoorn
Alkema, Kenneth; van Zuid Zone naar Utrecht
Goebel, George; van Leeuwarden naar Zendingkantoor
Boyle, Kenneth; van Apeldoorn naar Leiden
Dilbeck, Steve; van Deventer naar Apeldoorn
McCulloch, Robert; van Utrecht naar Amsterdam
Kwant, David; van Amsterdam naar Deventer
van der Meyden, Jaycee; van Gent naar Zendingkantoor
Peterson, Dan; van Zendingsschool naar Den Haag
Dilg, John; van Zendingsschool naar Utrecht
de Hart, Brian; van Den Haag naar Arnhem
Poteet, Joe; van Brussel naar Amsterdam
de Vries, Gary; van Den Haag naar Brussel
Hess, David; van Zeist naar Hilversum
van der Beek, Frits; van Hilversum naar Zeist
Allred, Naomi; van Zendingsschool naar Utrecht
van Komen, Robert; van Zendingsschool naar Den Haag
Stockett, Don; van Zendingsschool naar Leeuwarden
Reynolds, Donald; van Den Haag naar Brussel
Bekker, Henk; van Brussel naar Leeuwarden
van Stralen, Dirk; van Leeuwarden naar Harlingen
Nelson, Charles; van Leeuwarden naar Harlingen
Shields, Byron; van Zendingkantoor naar Leeuwarden
Karren, Ronald; van Nijmegen naar Haarlem
Durham, Jan; van Haarlem naar Amsterdam
de Graaf, Steven; van Hengelo naar Haarlem
Ouderkirk, Terry; van Amsterdam naar Rotterdam-zuid
Bekker, Henk; van Leeuwarden naar Nijmegen
Copinga, Hendrik; van Rotterdam-noord naar Apeldoorn
Willie, Don; van Amsterdam naar Rotterdam-noord
Dirkmaat, Gerrit; van Utrecht naar Arnhem
van Tielen, Art; van Arnhem naar Antwerpen
Servoss, Kent; van Antwerpen naar Hilversum
Galloway, Richard; van Rotterdam-noord naar Hilversum
Ence, Brian; van Haarlem naar Rotterdam-noord
Foster, Stephen; van Apeldoorn naar Amsterdam
Oenes, Pieter; van Haarlem naar Hengelo
Tanner, David; van Rotterdam-noord - Speciale Opdracht
Johnson, Robert; van Rotterdam-zuid - Speciale Opdracht
Bingham, Raymond; van Amsterdam naar Rotterdam-noord
Fowers, Stephen; van Zendingsschool naar Haarlem

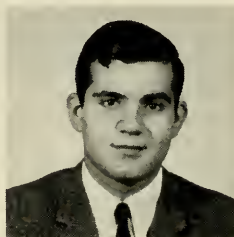
Sloots, Benson; van Zendingsschool naar Amsterdam
Lybbert, Robert; van Zendingsschool naar Leeuwarden
van der Meiden, Albert; van Zendingsschool naar Utrecht
Meyer, Stephen en Meyer-Vreeken, Marie; van Zendingsschool naar Apeldoorn

AANGEKOMEN

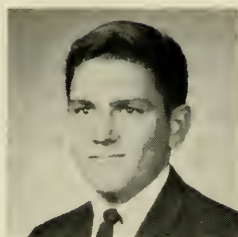
Stockett, Don Carl; Charlottesville, Virginia
Van Komen, Robert Henry; Salt Lake City, Utah
Peterson, Dan Larry; Burley, Idaho
Dilg, John Alan; Quincy, Washington
Allred, Naomi Cheryl; Fountain Green, Utah
Comrie, Alexander Victor; Pretoria, South Africa
De Wet, Gerald Derek; Auckland Park, South Africa
Sloots, Benson; Ogden, Utah
Lybbert, Robert Jay; Ogden, Utah
van der Meiden, Albert John Lloyd; Bellflower, California
Fowers, Stephen Leslie; Clifton, Idaho
Meyer, Stephen Peter en Meyer-Vreeken, Marie; Blanding, Utah

D. C. Stockett

R. H. van Komen

D. L. Peterson

J. A. Dilg

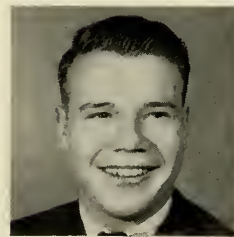
N. C. Allred

A. V. Comrie

G. de Wet

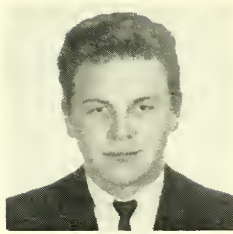
B. Sloots

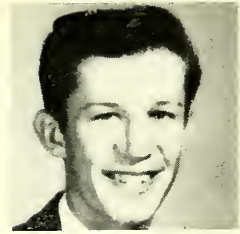
S. en M. Meyer-Vreeken

R. J. Lybbert

A. J. L. van der Meiden

S. L. Fowers

VERTROKKEN

Joe Jackson Poteet; aangekomen 17 september 1963, vertrokken 26 februari 1966.
Werkzaam geweest: Eindhoven, Enschede, Centrale Zone, Apeldoorn, Den Haag, Brussel, Amsterdam.

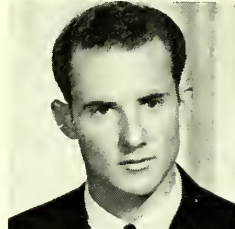
Jaycee van der Meyden; aangekomen 17 september 1963, vertrokken 26 februari 1966. Werkzaam geweest: Groningen, Arnhem, Utrecht, Den Helder, Zwolle, Amsterdam, Rotterdam, Gent.

Michael Kent Visser; aangekomen 15 oktober 1963, vertrokken 24 februari 1966.
Werkzaam geweest: Amsterdam, Dordrecht, Gouda, Haarlem, Harlingen, Leeuwarden, Rotterdam, Maastricht, Brussel, Hilversum.

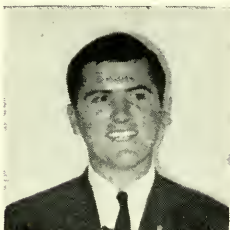
David William Hess; aangekomen 17 september 1963, vertrokken 24 februari 1966.
Werkzaam geweest: Rotterdam, Amsterdam, Amersfoort, Eindhoven, Amsterdam, Den Helder, Ede, Schiedam, Hilversum.

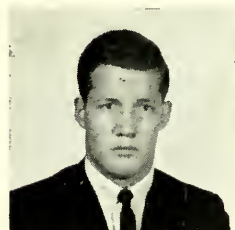
J. J. Poteet

J. van der Meyden

M. K. Visser

D. W. Hess

DE BETEKENIS VAN WAARDIGHEID

door Richard L. Evans

Er is een woord in onze taal, dat wij wel eens nader mogen beschouwen; het is een woord, dat niet veel wordt genoemd, doch wel veel betekent. Dat woord is "waardigheid". In het woordenboek wordt het vereenzelvigd met karakter, innerlijke waarde, edelheid, eer, uitnemendheid. Deze woorden betekenen heel wat. Hoe kunnen de mensen, als kinderen van God en geschapen naar Zijn beeld, ooit anders dan waardig zijn? Men kan zich de Heiland niet anders voorstellen dan als Een vol van waardigheid. Dit betekent geen stijve of gespannen formaliteit, geen kunstmatige levenswijze of leven met een lang gezicht, maar een natuurlijkheid, een blijheid en gemakkelijkerheid in de omgang — respect zonder zich op een afstand te houden — dat respect, waar een ieder recht op heeft en door een ieder aan anderen verschuldigd is. En in een tijd van uitersten, van buitennissigheden, van lichtzinnigheid en gebrek aan zelfbeheersing en eerbied voor de wet, zouden wij er goed aan doen ons de eigenschap van waardigheid te herinneren, die zo gemakkelijk samengaat met eer en eerlijkheid en andere hoge karaktertrekken. Er is zowel waardige als onwaardige humor. Er is kwade, beledigende humor en

er is hooggestemde, fijne, blijde humor. Er is de waardigheid van reinheid en smaakvolle verzorging en de zorgeloze onwaardigheid van ongekamde haren en slordige kleren, handelingen en houdingen. Er zijn onwaardige uitersten in tegenstelling tot ingetogen, goede smaak.

Uitersten zijn zelden waardig, zelden duurzaam, zelden werkelijk verstandig. "Wanneer wij te ver gaan, gaan wij zelden in de goede richting", zegt Arnold Glasgow. Bij waardigheid doet zich de vraag naar beleefdheid voor. Emerson zeide: "Het leven is niet zo kort, dat er geen tijd zou zijn voor beleefdheid." Onbeleefdheid is altijd onwaardig. Zonde is nooit waardigheid, doch leidt tot ontaarding van de ziel. Wij komen op dit fundamentele feit terug: de mensen moeten zelfrespect hebben, respect voor elkander en eerbied voor hun verhouding tot God, tot de waarheid, tot de wet, en behoren alles te respecteren wat het leven van de mensen verheft en te mijden wat hun leven omlaag haalt. "Indien er iets deugdelijk, liefelijk, goed of prijzenswaardig is, streven wij hiernaar" — met waardigheid, blijheid, eer en eerlijkheid.